

I nattens venlige drømme

Tekst: Ernst Weis
(Ernst Marcus Weis 1807-73)
Melodi: Fr. Palmer (Emma Hartmann) 1807-1851

1.

I nattens venlige drømme,
når dagen hviler i ro,
er dine blik så ømme,
vi har det godt, vi to.
O, dvæl du drømmende nat,
mit hjertes rigeste skat!

2.

Men løfter dagen sit øje,
så slumre glæderne ind,
og savnets tårer bøje
sig mod min blege kind.
Stig ned du drømmende nat,
mit hjerte dyreste skat.

3.

Så ensom må jeg træde,
min vej på jorden rund,
misund mig ej min glæde,
min drøm i natlig stund.
Udbred dig drømmende nat,
mit hjertes eneste skat.

<http://www.erlingmusic.dk/>